

OPONENTNÍ POSUDEK

HOTEL ČESKÁ KAMENICE

Bakalářská práce:

Soňa Stromšíková

Vedoucí práce:

Doc. Ing. arch. Zdeněk Rothbauer (Ústav 15127)

Oponent:

Ing.arch. Lukáš Soukup

ZADÁNÍ, PROGRAM

Zadání hotelu v České Kamenici patří díky umístění v samotném centru tohoto 5-tisícového města s památkovou zónou k zajímavé školní úloze. Město samotné bylo v ateliéru docenta Rothbauera v minulosti již několikrát zpracováváno, čemuž odpovídá i znalost kontextu města a jeho potenciálu. Projekt ukazuje, jak lze neutěšené nároží na jednom z hlavních náměstí v centru města znovu zapojit do jeho organismu.

KONCEPT NÁVRHU

Půdorys domu opisuje hranici zadaného pozemku a dotváří tak nejen uliční frontu náměstí 28. října, ale také pro přílehlou boční ulici vedoucí k řece Kamenici s můstkem pro pěší.

Samotný koncept je postaven na rozdělení domu na tři menší hmoty, čímž dochází k optickému odlehčení a také přizpůsobení měřítku centra samotného. Největší plocha proskleného parteru je věnována restauraci. Z náměstí se dále vstupuje do hotelu samotného. Nabízí se otázka akcentování nároží, zdali by běžná uliční fasáda nezasloužila tento detail. Stejně tak jako samotný vstup do hotelu je umístěn bez dalšího zdůraznění např. markýzou nebo plastickým nápisem Hotel. Oboje lze vysvětlovat jako minimalistický přístup autorky.

ŘEŠENÍ VNITŘNÍCH VAZEB

Ač je objekt zvenku členěn na tři samostatné hmoty, toto dělení není v interiéru nijak zvláště akcentováno. Provozně je přízemí věnováno restauraci se zázemím a vstupu hotelu. V suterénu je umístěno zázemí zaměstnanců, technické místnosti a wellness. Ve vyšších podlažích a podkroví jsou umístěny hotelové pokoje v celkovém počtu 20ti dvou až třílůžkových.

Hotelový provoz je řešen přehledně. Vstup nemá sice centrální polohu, ale je umístěn do náměstí, čímž je určena jeho vážnost. Pro příjezd návštěvníků bude potřeba vyhradit místa před hotelem. Po přihlášení si majitel zaparkuje automobil za domem. Případně lze také uvažovat „valet parking“ zaměstnancem hotelu. V hotelovém loby je umístěno sezení a recepční pult. Recepce nemá zadní vstup, což může být považováno za handicap. Vstup do restaurace je neprakticky umístěn vedle hlavního vchodu. V případě stravování v hotelu je nutné chodit přes špinavou zónu loby a míchat se s přichozími nebo odchozími návštěvníky. Logické by přišlo umístění vstupu poblíž výtahu nebo schodiště. Umístění vstupu na wc naproti výtahu považuji za nepraktické. Zejména u wc pro invalidy, kde se dveře otevírají směrem ven. Vzhledem k velikosti hotelu předpokládám, že by jedno unisex wc pro invalidy bylo dostatečné. Druhé wc by mohlo být využito např. jako zázemí pro recepční. Tyto provozní výtky lze opomenout s přihlédnutím k malé velikosti hotelu.

V dalších nadzemních patrech s hotelovými pokoji jsou dlouhé chodby místy příjemně prosvětleny z fasády. Jednotlivé pokoje mají vlastní sociální zázemí a velikost odpovídá navrhované třídě hotelu, která je 4 hvězdy. Při této skladbě se nabízí otázka, proč není začleněn alespoň jeden nebo dva pokoje pro rodinnou rekreaci typu apartmán, s vlastní kuchyňkou a oddělením spaním. Zázemí pro pokojskou je na každém patře zbytečně velkorysé. Doporučoval bych z komerčního hlediska využití pro další pokoj a sklad prádla vzhledem k velikosti hotelu řešit vestavnou skříň. V suterénu pak lze umístit prádelnu, případně s provozovatelem dohodnout praní mimo objekt hotelu.

Restaurace umístěná v přízemí objektu je přístupná z boční ulice přímo, dvěma vchody. Toto řešení považuji spíše za vhodné pro letní provoz. Hlavní vstup z hotelového loby není praktický. Doporučoval bych samostatný vstup se zádveřím z náměstí, např. vedle vstupu do hotelu. V textu není na první pohled patrný počet hostů, což je důležité pro dimenzování kuchyně, vzduchotechniky, atd. Umístění kuchyně se zázemím směrem do dvora se jeví jako vhodné. Za zvážení by stálo osazení okna do prostoru kuchyně, na které je na fasádě prostor. Propojení skladů v suterénu potravinovým výtahem je provozně komplikované, nicméně při velikosti půdorysu a hodnotě prostor v přízemí se jeví jako správné.

Wellness centrum, umístěné v suterénu, je primárně určeno pro hotelové hosty. Stavební připravenost pro sauny je zbytečně komplikovaná, v praxi bych řešil jako dřevěnou vestavbu. Nežli dvě totožné sauny je lépe řešit různé velikosti nebo využití (parní, bylinková, infra, atd.). Na sauny samotné by měly navazovat sprchy, ideálně v kombinaci s ochlazovacím bazénkem. Tato část by měla mít soukromí v podobě zákoutí nebo zástěny tak, aby neumožňovala přímé pohledy na sprchující se z místa odpočívárny.

TECHNICKÉ ŘEŠENÍ

Objekt je založen jako bílá vana. Nosný systém nadzemních podlaží je řešen jako sendvičová konstrukce s nosnou částí z železobetonu. Vnitřní stěny jsou řešeny kombinací železobetonových nosných stěn a vyzdívek. Použití železobetonových stěn uvnitř úzké dispozice hotelu do budoucna znesnadní přestavby či adaptace prostor. Stejně tak úprava pozic zásuvek je v železobetonových stěnách, vzhledem k nutnému trubkování, věcí složitou. Vzhledem k napojování různých typů zdiva bude potřeba pečlivé ošetření napojení tak, aby nedocházelo k praskání spojů. Tento komentář je spíše koncepční, nicméně respektuji zvolené řešení.

Stropní desky jsou železobetonové pnuté ve dvou směrech. Krov objektu je dřevěný, obložený protipožárními deskami. Vzhledem k množství použití betonu je zřejmě ekonomičtější betonovat i krov. Nicméně vzhledem k technologické složitosti šikmého bednění a lokalitě stavby je zřejmě praktičtější použít řešení s klasickým krovem.

U řešení střechy doporučuji doplnit výlezy pro údržbu z chodeb do prostoru úžlabí. Stejně tak vytápění vnitřní vpusť pomůže zabránit poškozením v případě jejího zamrznutí.

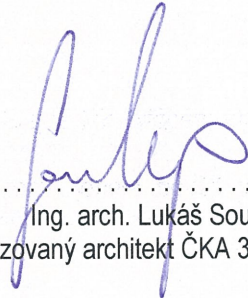
Fasáda je řešena jako sendvičová s kamenným obkladem. Doporučoval bych kromě lepení použít ještě systémové mechanické kotvení, pro zabránění pádu dílců do ulice. Skládaná střecha v kombinaci s oplechováním a hliníkovými okny by zasloužila sjednocení. Z estetického hlediska bych navrhoval veškeré prvky sladit do barvy RAL oken, tedy jak svody, tak krytinu.

V suterénu je umístěna velkoryse dimenzovaná technická místnost. Vzhledem k množství technologií a jejich životnosti doporučuji zvětšit vstupní dveře na celé přístupové trase tak, aby byla možná jejich obnova v čase. Případně lze ještě zvážit umístění prostupu do železobetonové desky v místě restaurace s tím, že by byl použit pouze v případě generální opravy celého hotelu. Vzhledem k požárním úsekům a velikosti zásahu do hotových povrchů je toto řešení využitelné pouze jako nouzové.

ZÁVĚR

Výsledný návrh řešení působí až na výše zmíněné výtky vyrovnaným dojmem, prezentace bakalářského projektu je uchopena svědomitě. Komentáře jsou z velké části koncepční a řešitelné jednoduchou úpravou. Stejně tak jako komentář technického řešení je spíše otázkou zvoleného přístupu. Projekt Soni Stromšíkové, dle mého názoru, splňuje požadavky Bakalářské práce fakulty architektury. Navrhuji hodnocení B.

V Praze 22/06/2020

.....
Ing. arch. Lukáš Soukup
Autorizovaný architekt ČKA 3866